

**Analiza obowiązków wójtów i burmistrzów
dotyczących schronów, miejsc schronienia i miejsc ukrycia w
świecie Ustawy o ochronie ludności i obronie cywilnej**

Schrony Sp. z o.o.

Stawowa 8 kod 50-018 Wrocław

mail: kontakt@e-schrony.pl

tel: (+48) 510 510 261

Spacer wirtualny: www.schronpubliczny.pl

(Wersja: 16.07.2025) Przygotował – mec. Mateusz Tuński

- 1 -

Prawa majątkowe autorskie i prawo do realizacji praw zależnych w zakresie niniejszego dokumentu przysługują SCHRONY Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu (KRS: 0001125261). Brak jest zgody na wykorzystywanie niniejszego dokumentu w sposób niezgodny z wolą Spółki. Dodatkowo bez wyraźnej pisemnej lub mailowej zgody Spółki nie jest dopuszczalne ujawnienie niniejszego dokumentu w całości lub w części, a sam dokument objęty jest tajemnicą przedsiębiorstwa Spółki.

Przedstawiamy dokument o charakterze ogólnoinformacyjnym, który ma na celu przedstawienie istotnych kwestii związanych z tematyką dotyczącą schronów, miejsc schronienia i miejsc ukrycia.

Niniejszy dokument nie powinien być jednak podstawą dla podejmowania decyzji biznesowych, finansowych lub organizacyjnych. Podjęcie konkretnych decyzji wymaga zawsze zweryfikowania aktualnego stanu prawnego, albowiem niniejszy dokument przygotowano w oparciu o materiały aktualne na dzień 16.06.2025 r. Dodatkowo konieczne jest omówienie takich decyzji w konkretnym kontekście sytuacyjnym (prawnym i faktycznym), bowiem zawsze istotne jest przeanalizowanie konkretnego przypadku oraz związanych z nim szans oraz ryzyk.

Majątkowe prawa autorskie oraz prawa dotyczące wyrażania zgody do realizacji zależnych praw autorskich do niniejszego dokumentu przysługują **SCHRONY Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu (ul. Stawowa, nr 8, 50-018 Wrocław, KRS: 0001125261, REGON: 529592169 oraz NIP: 8971942329)**. W związku z tym jakiegokolwiek wykorzystywanie dokumentu w całości lub w części bez uprzedniego wyraźnego ustalenia w formie pisemnej lub mailowej ze Spółką zakresu wykorzystania będzie mogło zostać potraktowane jako naruszenie praw wyłącznych przysługujących Spółce.

Wykorzystywanie niniejszego dokumentu jest dopuszczalne wyłącznie w ramach współpracy ze Spółką lub w ramach rozmów nakierowanych na podjęcie takiej współpracy.

Nie jest dopuszczalne upublicznianie tego dokumentu bez wyraźnej pisemnej lub mailowej zgody Spółki. A sam dokument traktowany jest jako jeden ze składników niematerialnych majątku Spółki, który przypisany jest do kategorii tajemnic przedsiębiorstwa Spółki.

I. Wprowadzenie: Rola Wójta/Burmistrza w Systemie Ochrony Ludności w Kontekście Obiektów Ochronnych

- Cel i zakres analizy
Niniejszy dokument stanowi kompleksową analizę obowiązków wójta (burmistrza, prezydenta miasta), dalej konsekwentnie określanego jako "wójt", w dziedzinie obiektów zbiorowej ochrony. Podstawą analizy jest Ustawa z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej (Dz.U.2024.1907), zwana w dalszej części "Ustawą".¹

Raport ma na celu nie tylko przedstawienie przepisów, ale przede wszystkim ich przystępne wyjaśnienie i przełożenie na praktyczne działania, które wójtowie i urzędnicy gminni będą musieli podjąć. Dokument został przygotowany z myślą o osobach, które na co dzień nie zajmują się interpretacją skomplikowanych tekstów prawnych.

- Status wójta jako terytorialnego organu ochrony ludności
Ustawa w Art. 9 ust. 1 pkt 1 lit. a jednoznacznie wskazuje, że wójt (burmistrz, prezydent miasta) jest terytorialnym organem ochrony ludności. Co więcej, Art. 9 ust. 3 Ustawy precyzuje, iż "Wójt (burmistrz, prezydent miasta), starosta oraz wojewoda odpowiadają za realizację zadań ochrony ludności i obrony cywilnej odpowiednio na obszarze gminy, powiatu i województwa."

Te fundamentalne przepisy ustanawiają wójta jako kluczową postać w lokalnym systemie ochrony ludności. Nie jest on jedynie wykonawcą poleceń organów wyższego szczebla, ale autonomicznym organem ponoszącym bezpośrednią odpowiedzialność za planowanie, organizowanie i realizację zadań ochronnych na terenie gminy. W kontekście obiektów ochronnych oznacza to pełną odpowiedzialność za zapewnienie mieszkańcom bezpiecznych miejsc schronienia. Nowa Ustawa wyraźnie wzmacnia pozycję wójta, czyniąc go centralnym punktem odniesienia dla praktycznej realizacji zadań ochrony ludności na najniższym, najbliższym obywatelowi szczeblu administracji. Dotyczy to w szczególności konkretnych, materialnych aspektów, jakimi są schrony i inne miejsca ukrycia. W porównaniu z potencjalnie mniej precyzyjnymi lub bardziej rozproszonymi regulacjami z przeszłości, nowa Ustawa konsoliduje i jasno artykułuje tę odpowiedzialność. Nacisk na lokalne przygotowanie i reagowanie są wyraźnym trendem w nowoczesnym podejściu do ochrony ludności. W związku z tym, gminy, pod kierownictwem wójtów, muszą dokonać przeglądu i potencjalnie wzmocnić swoje zasoby (kadrowe, finansowe, organizacyjne), aby sprostać nowym, jasno określonym

obowiązkom.

- Ogólny zakres odpowiedzialności wójta w kontekście obiektów ochronnych. Należy podkreślić, że Ustawa nakłada na wójta szeroki i wieloaspektowy katalog zadań związanych z obiektami zbiorowej ochrony. Obejmuje on cały cykl życia tych obiektów: od analizy potrzeb i planowania, poprzez różne formy ich tworzenia i wyznaczania, zapewnienie ich należytego utrzymania i modernizacji, aż po prowadzenie stosownej ewidencji i, co niezwykle istotne, skuteczne informowanie ludności o dostępnych miejscach schronienia. Szeroki zakres obowiązków, obejmujący m.in. "planowanie liczby i pojemności obiektów" oraz "organizowanie miejsc doraźnego schronienia" (zgodnie z Art. 10 ust. 1 pkt 18 i 19 1), wymusza na wójcie postawę proaktywną, a nie jedynie reaktywną. Nie można czekać na wystąpienie kryzysu, aby zacząć myśleć o miejscach schronienia; Ustawa wymusza stałą gotowość i przygotowanie. Oznacza to zmianę paradygmatu działania – z reagowania na zdarzenia na ciągle budowanie odporności i przygotowanie zasobów ochronnych. Wymaga to strategicznego podejścia do zarządzania bezpieczeństwem gminy.

II. Rodzaje Obiektów Służących Ochronie Ludności – Definicje Ustawowe

Ustawa wprowadza i definiuje kilka kluczowych pojęć dotyczących miejsc przeznaczonych do ochrony ludności. Zrozumienie tych definicji jest niezbędne dla prawidłowej realizacji zadań przez wójta.

- Obiekty zbiorowej ochrony (OZO)
Zgodnie z Art. 82 Ustawy: "W celu ochrony ludności przed zagrożeniami powstałymi w wyniku klęsk żywiołowych, zdarzeń o charakterze terrorystycznym lub działań wojennych wykorzystuje się obiekty zbiorowej ochrony".¹ Jest to pojęcie-parasol, obejmujące wszystkie typy struktur przeznaczonych do ochrony grup ludności. Dla wójta istotne jest zrozumienie, że jego odpowiedzialność dotyczy całego spektrum tych obiektów, a nie tylko tradycyjnie rozumianych schronów.
- Budowla ochronna
Art. 83 ust. 1 Ustawy stanowi, że "Obiekt budowlany albo jego część uznaje się za budowlę ochronną na podstawie wyznaczenia przez właściwy organ ochrony ludności, na podstawie porozumienia właściwego organu ochrony ludności z właścicielem lub zarządcą budynku albo na podstawie decyzji właściwego organu ochrony ludności, na zasadach określonych w art. 86-88." Z kolei Art. 83 ust. 2 doprecyzowuje: "Uznając obiekt budowlany albo jego część za budowlę ochronną nadaje mu się status schronu lub ukrycia oraz kategorię odporności".¹ To kluczowy

termin w Ustawie. Budowle ochronne to obiekty, które przeszły formalną procedurę uznania i zostały skategoryzowane pod względem technicznym i stopnia zapewnianej ochrony. Wójt musi znać procedury prowadzące do takiego uznania.

Akt "uznania" obiektu za schron lub ukrycie nie jest jedynie czynnością techniczną, ale nadaniem mu określonego statusu prawnego. Samo fizyczne istnienie np. solidnej piwnicy nie czyni jej automatycznie "ukryciem" w rozumieniu Ustawy. Dopiero przeprowadzenie jednej z procedur opisanych w Art. 86 (zarządzenie dla obiektów gminnych), Art. 87 (porozumienie z właścicielem) lub Art. 88 (decyzja administracyjna) 1 nadaje obiektowi formalny status budowli ochronnej. Z tym statusem wiążą się konkretne obowiązki (np. ewidencyjne, utrzymaniowe po stronie właściciela i gminy) oraz potencjalne uprawnienia (np. możliwość uzyskania finansowania na modernizację). Ten formalny status jest podstawą do dalszych działań, takich jak wpis do Centralnej Ewidencji OZO (**Art. 10 ust. 1 pkt 21, Art. 109¹**) czy planowanie wykorzystania w sytuacjach kryzysowych. Wójt musi zapewnić przeprowadzenie tych formalnych procedur dla wszystkich obiektów, które mają pełnić funkcję budowli ochronnych, aby system był spójny i zgodny z prawem.

- Schron

Art. 83 ust. 3 Ustawy definiuje schron jako: "uznany za budowlę ochronną obiekt budowlany albo część obiektu budowlanego o konstrukcji zamkniętej i hermetycznej, wyposażony w urządzenia filtrowentylacyjne lub pochłaniacze regeneracyjne".¹ Schron jest obiektem o najwyższym standardzie ochrony, zapewniającym izolację od środowiska zewnętrznego (hermetyczność) i możliwość oczyszczania powietrza. Chroni nie tylko przed skutkami wybuchów, ale także przed skażeniami CBRN (chemicznymi, biologicznymi, radiologicznymi, nuklearnymi).

- Ukrycie

Art. 83 ust. 4 Ustawy definiuje ukrycie jako: "uznany za budowlę ochronną obiekt budowlany albo część obiektu budowlanego o konstrukcji niehermetycznej".¹ Ukrycie zapewnia ochronę przede wszystkim przed czynnikami mechanicznymi (np. odłamkami, gruzem, falą uderzeniową), ale ze względu na brak hermetyczności i specjalistycznych systemów filtrowentylacji, nie chroni skutecznie przed skażeniami.

- Miejsce doraźnego schronienia (MDS)

Art. 84 Ustawy definiuje miejsca doraźnego schronienia jako: "obiekty zbiorowej ochrony będące obiektami budowlanymi, przystosowane do tymczasowego ukrycia ludzi, organizowane na zasadach określonych w art. 102".¹ Są to rozwiązania

o charakterze tymczasowym, improwizowanym, organizowane w sytuacjach nagłych i kryzysowych, gdy formalnie przygotowane budowle ochronne (schrony i ukrycia) są niewystarczające lub niedostępne. Mogą to być np. odpowiednio przygotowane piwnice, garaże podziemne, tunele czy inne istniejące konstrukcje.

Ustawa tworzy zróżnicowany system obiektów ochronnych, które nie są dla siebie alternatywą, lecz raczej elementami komplementarnego systemu, oferującymi różne poziomy ochrony w zależności od rodzaju zagrożenia, dostępnych zasobów i czasu na przygotowanie. Definicje w **Art. 83 i 84**¹ jasno odróżniają schrony (najwyższy standard, hermetyczność, filtrowentylacja) od ukryć (konstrukcja niehermetyczna, ochrona głównie mechaniczna) oraz od miejsc doraźnego schronienia (tymczasowe, organizowane ad hoc w razie potrzeby). Ta hierarchia sugeruje, że idealny system ochrony ludności w gminie powinien być zdywersyfikowany. Miejsca doraźnego schronienia są wyraźnie wskazane jako rozwiązanie stosowane, gdy "liczba schronów i ukryć jest niewystarczająca" (**Art. 102 ust. 1**¹). Wójt powinien dążyć do systematycznego zwiększania liczby formalnych budowli ochronnych (schronów i ukryć), jednocześnie mając w planach możliwość szybkiego zorganizowania miejsc doraźnego schronienia.

III. Podstawowe Zadania Wójta/Burmistrza Dotyczące Obiektów Zbiorowej Ochrony (Art. 10 Ustawy)

Art. 10 ust. 1 Ustawy wymienia katalog zadań wójta, z których kilka bezpośrednio dotyczy obiektów zbiorowej ochrony.¹ Analiza tych punktów ukazuje, że wójt jest odpowiedzialny za pełen cykl zarządzania tymi obiektami na terenie gminy. Obejmuje to fazę koncepcyjno-planistyczną, realizacyjną, operacyjną, administracyjną oraz zapewnienie podstaw finansowych. Nie są to odizolowane zadania, lecz elementy zintegrowanego systemu zarządzania infrastrukturą ochronną, za który całościowo odpowiada wójt, co wymaga koordynacji działań różnych komórek urzędu gminy.

- Planowanie liczby i pojemności OZO
Zgodnie z Art. 10 ust. 1 pkt 18 Ustawy, do zadań wójta należy: "planowanie liczby i pojemności obiektów zbiorowej ochrony oraz zlecanie wykonania sprawdzenia obiektu budowlanego pod względem spełniania lub możliwości spełnienia warunków dla obiektów zbiorowej ochrony".¹ Jest to fundamentalne zadanie o charakterze strategicznym i analitycznym. Wójt, opierając się na analizie liczby mieszkańców, charakterystyce potencjalnych zagrożeń dla gminy oraz istniejącej infrastrukturze, musi określić, ile miejsc schronienia jest potrzebnych. Integralną częścią tego zadania jest inicjowanie weryfikacji technicznej istniejących obiektów pod kątem ich przydatności jako OZO.

- Wyznaczanie budowli ochronnych i organizowanie MDS Art. 10 ust. 1 pkt 19 Ustawy wskazuje jako zadanie wójta: "wyznaczanie, zawieranie porozumień i wydawanie decyzji o uznaniu obiektu budowlanego za budowlę ochronną oraz organizowanie miejsc doraźnego schronienia".¹ Ten punkt stanowi wykonawczy aspekt planowania. Wójt ma do dyspozycji różne ścieżki prawne (zarządzenie, porozumienie, decyzja – które zostaną szczegółowo omówione w sekcji IV niniejszego raportu) służące formalnemu tworzeniu budowli ochronnych. Ponadto, spoczywa na nim obowiązek zorganizowania miejsc doraźnego schronienia, gdy zajdzie taka potrzeba.
- Zarządzanie dostępem do budowli ochronnych i informowanie ludności Art. 10 ust. 1 pkt 20 Ustawy precyzuje obowiązki wójta jako: "wydawanie i odwoływanie poleceń udostępnienia budowli ochronnych, udzielanie pomocy w przygotowaniu budowli ochronnych do użycia oraz informowanie ludności o umiejscowieniu obiektów zbiorowej ochrony".¹ W sytuacji bezpośredniego zagrożenia, to wójt podejmuje decyzję o "uruchomieniu" budowli ochronnych, wydając stosowne polecenia ich właścicielom lub zarządcom. Niezwykle ważnym elementem jest tutaj efektywne i szybkie poinformowanie mieszkańców o lokalizacji dostępnych OZO i zasadach korzystania z nich.
- Obowiązki ewidencyjne – Centralna Ewidencja OZO (CEOZO) Art. 10 ust. 1 pkt 21 Ustawy nakłada na wójta obowiązek: "wprowadzanie danych do Centralnej Ewidencji Obiektów Zbiorowej Ochrony, zwanej dalej "Centralną Ewidencją OZO"".¹ Każdy obiekt uznany za budowlę ochronną lub wytypowany jako miejsce doraźnego schronienia musi być zarejestrowany w ogólnokrajowym systemie ewidencyjnym. Dla wójta oznacza to konieczność systematycznego wprowadzania i aktualizowania danych dotyczących obiektów z terenu jego gminy.

Obowiązek wprowadzania danych do CEOZO przez wójta, mimo że jest zadaniem wykonywanym lokalnie, służy celom o szerszym, ponadlokalnym znaczeniu – tworzeniu spójnego i aktualnego obrazu zasobów ochronnych w skali kraju. CEOZO, opisana szczegółowo w Art. 108-113 ¹, jest systemem centralnym zarządzanym przez Komendanta Głównego PSP (**Art. 108 ust. 1 ¹**). Wprowadzanie danych przez wójta (**Art. 109 ust. 1 pkt 1 ¹**) jest kluczowe dla kompletności i wiarygodności tej centralnej bazy. Dostęp do zagregowanych danych pozwala na lepsze planowanie strategiczne, dysponowanie zasobami i koordynację działań na poziomie wojewódzkim i krajowym, np. w przypadku konieczności ewakuacji ludności na większą skalę lub udzielania wsparcia międzygminnego. Wójt, realizując swój lokalny obowiązek, przyczynia się do budowy ogólnokrajowego systemu bezpieczeństwa, co

wymaga staranności i terminowości w aktualizowaniu danych.

- Finansowanie i współfinansowanie
Zgodnie z Art. 10 ust. 1 pkt 22 Ustawy, do zadań wójta należy: "finansowanie i współfinansowanie utrzymania, modernizacji i budowy, na obszarze gminy, infrastruktury niezbędnej do realizacji zadań ochrony ludności i obrony cywilnej, w tym budowli ochronnych".¹ Wójt jest odpowiedzialny za zapewnienie środków finansowych w budżecie gminy na tworzenie i utrzymanie infrastruktury ochronnej. Może również, a nawet powinien, aktywnie poszukiwać możliwości współfinansowania tych zadań z innych źródeł, w tym z budżetu państwa.

Chociaż **Art. 10** Ustawy koncentruje się na zadaniach przypisanych wójtowi, ich efektywna realizacja w wielu przypadkach będzie wymagała ścisłej współpracy z innymi organami administracji (np. Państwową Strażą Pożarną, organami nadzoru budowlanego), a także z właścicielami i zarządcami nieruchomości. Przykładowo, **Art. 10 ust. 1 pkt 18**¹ mówi o "zlecaniu wykonania sprawdzenia obiektu budowlanego", co bezpośrednio implikuje zaangażowanie zewnętrznych ekspertów (zgodnie z

Art. 91 ust. 4¹ są to komendant powiatowy/miejski PSP oraz powiatowy inspektor nadzoru budowlanego).

Art. 10 ust. 1 pkt 20¹ wspomina o "udzielaniu pomocy w przygotowaniu budowli ochronnych do użycia", co może dotyczyć zarówno wykorzystania zasobów gminnych, jak i koordynacji działań podejmowanych przez właścicieli obiektów. Procedury wyznaczania OZO (

Art. 87, 88¹) z natury rzeczy wymagają interakcji z właścicielami. Wójt musi być zatem przygotowany do roli nie tylko decydenta, ale także koordynatora i partnera dla wielu podmiotów zaangażowanych w system ochrony ludności.

IV. Procedury Tworzenia i Wyznaczania Budowli Ochronnych (Schronów i Ukryć)

Ustawa dostarcza wójtowi zróżnicowany zestaw narzędzi prawnych do formalnego tworzenia i wyznaczania budowli ochronnych. Wybór odpowiedniego trybu zależy od statusu własnościowego obiektu oraz woli współpracy jego dysponenta. Ta elastyczność instrumentów prawnych jest odpowiedzią na zróżnicowaną strukturę własnościową nieruchomości i próbą zrównoważenia przez ustawodawcę interesu publicznego z ochroną praw jednostki oraz dążeniem do efektywnego pozyskiwania obiektów ochronnych w różnych uwarunkowaniach.

- **A. Dostępne tryby prawne – szczegółowe omówienie:**

- Zarządzenie wójta dla obiektów gminnych (Art. 86 Ustawy)
Art. 86 ust. 1 Ustawy stanowi: "W celu zapewnienia realizacji zadań ochrony ludności i obrony cywilnej wójt (burmistrz, prezydent miasta) mogą wyznaczyć, w drodze zarządzenia, obiekty budowlane znajdujące się w ich władaniu lub we władaniu podległych im jednostek organizacyjnych, uznając je za budowle ochronne." Kluczowe jest również Art. 86 ust. 3: "W zarządzeniu o uznaniu za budowlę ochronną zawiera się postanowienie o obowiązku udostępnienia budowli ochronnej na cele ochrony ludności".1

Ten tryb odnosi się do nieruchomości i obiektów, którymi gmina (lub jej jednostki organizacyjne, np. szkoły, urzędy, zakłady komunalne) już włada. Jest to najprostsza forma formalnego uznania obiektu za budowlę ochronną, gdyż opiera się na jednostronnym akcie władczym wójta, nie wymagającym zgody innych podmiotów. Zarządzenie musi jednak precyzować warunki użytkowania i obowiązek udostępnienia. Jest to naturalny instrument dla zarządzania majątkiem gminnym, gdzie wójt ma największą swobodę decyzyjną.

- Porozumienie z właścicielem/zarządcą (Art. 87 Ustawy)
Art. 87 ust. 1 Ustawy: "W celu zapewnienia realizacji zadań ochrony ludności i obrony cywilnej wójt (burmistrz, prezydent miasta) mogą zawrzeć z właścicielem lub zarządcą nieruchomości porozumienie o uznaniu obiektu budowlanego za budowlę ochronną." Istotne są także postanowienia Art. 87 ust. 3 ("W porozumieniu zawiera się postanowienie o obowiązku udostępnienia budowli ochronnej na cele ochrony ludności na polecenie organu ochrony ludności.") oraz Art. 87 ust. 4 dotyczące ograniczeń w wypowiedzaniu porozumienia przez właściciela (wymaga zgody wójta, odmowa w formie decyzji).1

Ten tryb jest preferowany w przypadku obiektów nienależących do gminy (np. własność prywatna, spółdzielcza, przedsiębiorstw). Opiera się na zasadzie dobrowolności i współpracy. Porozumienie powinno szczegółowo określać wzajemne prawa i obowiązki, warunki finansowania ewentualnej adaptacji czy utrzymania, a także zasady udostępniania. Jest to elastyczna forma, ale jej skuteczność zależy od woli stron. Odzwierciedla dążenie do budowania systemu ochrony ludności w oparciu o dobrowolność i partycypację, co jest zgodne z zasadami pomocniczości i budowania społecznej odporności.

- Decyzja administracyjna wójta (Art. 88 Ustawy)

Art. 88 ust. 1 Ustawy: "Jeżeli jest to uzasadnione koniecznością realizacji zadań ochrony ludności i obrony cywilnej, wójt (burmistrz, prezydent miasta) mogą uznać obiekt budowlany za budowlę ochronną." Art. 88 ust. 2 precyzuje: "Uznanie obiektu budowlanego za budowlę ochronną następuje w drodze decyzji administracyjnej." Ustawa nakazuje, aby organ wydający decyzję uwzględniał ustalenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz decyzji o warunkach zabudowy, a także "biorąc pod uwagę uzasadniony interes właściciela lub zarządcy obiektu budowlanego, którego dotyczy decyzja." Art. 88 ust. 5 stanowi: "W decyzji o uznaniu za budowlę ochronną zawiera się postanowienie o obowiązku udostępnienia budowli ochronnej na cele ochrony ludności na polecenie organu ochrony ludności.".

Jest to tryb władczy, stosowany w sytuacjach, gdy nie ma możliwości zawarcia porozumienia z właścicielem obiektu prywatnego, a istnieje pilna i uzasadniona potrzeba zapewnienia ochrony ludności. Wydanie decyzji wymaga przeprowadzenia formalnego postępowania administracyjnego, zgodnie z Kodeksem postępowania administracyjnego, w tym zapewnienia stronie czynnego udziału. Mimo władczego charakteru, Ustawa nakazuje wójtowi ważenie interesu publicznego z uzasadnionym interesem właściciela. Stanowi instrument ostateczny, gdy cel publiczny (zapewnienie bezpieczeństwa mieszkańcom) musi przeważać nad brakiem woli współpracy ze strony właściciela, jednakże z poszanowaniem jego praw.

- B. Warunki uznania obiektu za budowlę ochronną Art. 89 ust. 1 Ustawy jasno stwierdza: "Za budowlę ochronną uznaje się wyłącznie obiekty budowlane, które spełniają albo po przebudowie lub dostosowaniu mogą spełniać warunki techniczne, warunki techniczne użytkowania i warunki techniczne usytuowania, konieczne dla zapewnienia funkcji obiektu zbiorowej ochrony." Dodatkowo, Art. 89 ust. 2 nakłada na wójta kryterium merytoryczne: "Wójt (burmistrz, prezydent miasta) uznaje za budowlę ochronną wyłącznie obiekty budowlane, które będą budowlami ochronnymi istotnymi dla ochrony ludności gminy przed zagrożeniami.".

Uznanie obiektu za budowlę ochronną nie jest arbitralne. Musi on spełniać określone standardy techniczne (lub być możliwy do adaptacji w celu ich spełnienia) – te szczegółowe warunki zostaną określone w rozporządzeniu wykonawczym (Art. 115 ust. 1 pkt 1 1). Równie ważne jest kryterium funkcjonalne – obiekt musi być rzeczywiście przydatny i potrzebny dla zapewnienia ochrony lokalnej społeczności.

Wybór obiektów do uznania za budowle ochronne nie może być przypadkowy. Wójt nie powinien dążyć do formalnego uznawania za budowle ochronne obiektów, które nie wniosą realnej wartości do systemu ochrony ludności gminy, nawet jeśli technicznie byłoby to możliwe. Kryterium "istotności dla ochrony ludności gminy" jest więc kluczowym, merytorycznym kryterium decyzyjnym.

- C. Przegląd i weryfikacja obiektów
Art. 91 ust. 1 Ustawy zobowiązuje wójta do: "dokonują bieżącego przeglądu obiektów budowlanych, w tym planowanych do budowy, na obszarze swojej właściwości miejscowej w celu wytypowania obiektów budowlanych, które mogą zostać uznane za obiekty zbiorowej ochrony, planowanych miejsc organizacji miejsc doraźnego schronienia i obiektów budowlanych przydatnych do przystosowania na miejsca doraźnego schronienia." Art. 91 ust. 3 daje wójtowi możliwość: "zlecić sprawdzenie obiektu budowlanego pod względem spełniania lub możliwości spełnienia warunków dla obiektów zbiorowej ochrony". Zlecenie kierowane jest do komendanta PSP i powiatowego inspektora nadzoru budowlanego (Art. 91 ust. 4). Co istotne, Art. 91 ust. 10 stanowi, że czynności te "wójt (burmistrz, prezydent miasta) i starosta wykonują jako zadania zlecone z zakresu administracji rządowej".¹

Wójt ma obowiązek aktywnego poszukiwania i identyfikowania potencjalnych obiektów ochronnych na terenie gminy. Nie może ograniczać się do obiektów istniejących, ale powinien również analizować nowo powstające inwestycje. Weryfikacja techniczna tych obiektów odbywa się przy udziale wyspecjalizowanych służb. Fakt, że jest to zadanie zlecone, ma istotne implikacje finansowe (gmina powinna otrzymać środki na jego realizację) oraz podlega nadzorowi organów administracji rządowej.

- **Tabela: Porównanie trybów wyznaczania budowli ochronnych (Art. 86, 87, 88 Ustawy)**

Poniższa tabela ułatwia zrozumienie specyfiki każdego z trzech trybów prawnego uznawania obiektów za budowle ochronne, co pozwoli na świadomy wybór najodpowiedniejszej ścieżki w konkretnej sytuacji faktycznej i prawnej. Każda z tych ścieżek jest dostosowana do innej sytuacji własnościowej obiektu i innego stopnia współpracy z jego dysponentem. Bezpośrednie, tabelaryczne zestawienie kluczowych cech tych trybów pozwoli wójtowi na szybkie zorientowanie się, który tryb jest najbardziej adekwatny i efektywny w danym przypadku. Przykładowo: jeśli gmina chce uznać piwnicę w budynku urzędu za ukrycie, zastosuje **Art. 86**. Jeśli chce to zrobić w prywatnej kamienicy, a właściciel jest chętny do współpracy, wybierze **Art. 87**. Jeśli właściciel się nie zgadza, a obiekt jest kluczowy dla bezpieczeństwa, wójt

rozważy **Art. 88.**¹ Tabela ta będzie szczególnie cenna dla osób niebędących prawnikami, gdyż w przystępny sposób przedstawi niuanse prawne, ułatwiając podejmowanie świadomych i zgodnych z prawem decyzji.

Cecha	Zarządzenie (Art. 86)	Porozumienie (Art. 87)	Decyzja Administracyjna (Art. 88)
Podstawa prawna	Art. 86 Ustawy	Art. 87 Ustawy	Art. 88 Ustawy
Dotyczy obiektów	Będących we władaniu gminy lub jej jednostek organizacyjnych	Należących do dowolnego właściciela/zarządcy (prywatnych, spółdzielczych, państwowych itp.)	Należących do dowolnego właściciela/zarządcy, gdy jest to uzasadnione koniecznością, a brak porozumienia
Charakter aktu/czynności	Władczy, jednostronny akt wewnętrzny gminy	Czynność cywilnoprawna (umowa publicznoprawna) oparta na zgodnej woli stron	Władczy, jednostronny akt zewnętrzny (akt administracyjny)
Konieczność zgody właściciela/zarządcy	Nie jest wymagana (dotyczy mienia gminnego)	Tak, jest to warunek zawarcia porozumienia	Nie jest wymagana (wydawana mimo braku zgody, po przeprowadzeniu postępowania)
Procedura	Uproszczona, wydanie zarządzenia przez wójta	Negocjacje warunków, sporządzenie i podpisanie umowy	Formalne postępowanie administracyjne (zgodnie z KPA), z udziałem strony, możliwością odwołania
Możliwość nałożenia obowiązków	Tak, w treści zarządzenia	Tak, w treści porozumienia (wynikające z	Tak, w treści decyzji (w granicach prawa)

		uzgodnień)	
Trwałość/możliwość zmiany	Zmiana lub uchylenie zarządzeniem wójta	Wypowiedzenie przez właściciela wymaga zgody wójta (odmowa w formie decyzji)	Zmiana lub uchylenie w trybie przewidzianym dla decyzji administracyjnych
Kluczowa przesłanka zastosowania	Władanie obiektem przez gminę	Wola współpracy właściciela/zarządcy	Uzasadniona konieczność realizacji zadań ochrony ludności i brak możliwości porozumienia

V. Organizowanie Miejsc Doraźnego Schronienia (MDS) – Art. 102 Ustawy

Miejsca doraźnego schronienia (MDS) stanowią istotny element systemu ochrony ludności, szczególnie w sytuacjach nagłych, gdy formalne budowle ochronne są niewystarczające. **Art. 102** Ustawy precyzuje zasady ich organizowania.¹

- Okoliczności i przesłanki organizowania MDS
Zgodnie z Art. 102 ust. 1 Ustawy, wójt (a także starosta lub wojewoda) organizuje miejsca doraźnego schronienia "w przypadku wprowadzenia stanu nadzwyczajnego lub w czasie wojny, jeżeli liczba schronów i ukryć jest niewystarczająca dla zapewnienia ochrony ludności".¹ Oznacza to, że MDS są rozwiązaniem stosowanym w sytuacjach wyjątkowych, o podwyższonym stopniu zagrożenia, gdy istnieje deficyt standardowych obiektów ochronnych. Choć mają charakter kryzysowy, ich efektywne zorganizowanie wymaga wcześniejszego planowania i identyfikacji potencjalnych lokalizacji, co wynika z ogólnego obowiązku wójta planowania OZO (**Art. 10 ust. 1 pkt 18**¹) oraz bieżącego przeglądu obiektów (**Art. 91 ust. 1**¹).
- Narzędzia prawne wójta: nakaz przystosowania, wykonanie MDS
Art. 102 ust. 2 Ustawy wskazuje dwie formy organizowania MDS 1:
 - "nakazu przystosowania pomieszczeń budynków, garaży podziemnych, tuneli, budowli ziemnych, wykopów i tym podobnych obiektów do pełnienia funkcji obiektu zbiorowej ochrony";
 - "wykonania miejsc doraźnego schronienia przystosowanych do tymczasowego ukrycia ludności".
 Pierwsza forma polega na adaptacji istniejących struktur, druga zaś na tworzeniu nowych, prowizorycznych schronień.
- Decyzja administracyjna w przypadku nieruchomości nienależących do JST/Skarbu

Państwa

Jeżeli obiekt, który ma być przystosowany na MDS, lub teren, na którym MDS ma być wykonane, nie należy do Skarbu Państwa ani jednostki samorządu terytorialnego, Art. 102 ust. 4 Ustawy stanowi, że "nakaz przystosowania lub udostępnienia nieruchomości albo wykonania miejsc doraźnego schronienia wydaje się w drodze decyzji administracyjnej".¹ Decyzja administracyjna jest tu instrumentem ostatecznym, stosowanym, gdy nie ma innej możliwości zapewnienia ochrony, ale jej wydanie musi być poprzedzone odpowiednim postępowaniem i obwarowane jest gwarancjami proceduralnymi dla właściciela. Odwołanie od decyzji wójta rozpatruje wojewoda, jednak, co istotne, "Odwołanie od decyzji nie wstrzymuje jej wykonania" (**Art. 102 ust. 6** ¹), co podkreśla pilny charakter tych działań w sytuacjach kryzysowych.

- Pomoc w organizacji MDS
Art. 102 ust. 3 Ustawy przewiduje, że "Właściwy organ ochrony ludności lub wyznaczony podmiot ochrony ludności może udzielić pomocy właścicielowi i zarządcy nieruchomości przy organizacji miejsc doraźnego schronienia".¹ Oznacza to, że gmina może (a w praktyce często będzie musiała) zaangażować własne zasoby (np. sprzęt, materiały, personel) do wsparcia właścicieli w adaptacji obiektów na MDS.

VI. Ewidencjonowanie Obiektów Zbiorowej Ochrony i Informowanie Ludności

Prawidłowe ewidencjonowanie obiektów zbiorowej ochrony oraz skuteczne informowanie o nich ludności to dwa filary zapewniające realną użyteczność systemu ochrony.

- Obowiązek wójta wprowadzania danych do Centralnej Ewidencji OZO (Art. 10 ust. 1 pkt 21, Art. 109)
Jak już wspomniano, Art. 10 ust. 1 pkt 21 Ustawy nakłada na wójta obowiązek "wprowadzania danych do Centralnej Ewidencji Obiektów Zbiorowej Ochrony".¹ **Art. 109 ust. 1 pkt 1** potwierdza, że wójt posiada dostęp do CEOZO "w celu wprowadzania, uzupełniania, aktualizacji, modyfikacji i usuwania danych".¹ Wójt pełni tu podwójną rolę: jest kluczowym dostawcą danych z terenu gminy, zapewniając ich aktualność i kompletność, a jednocześnie jest użytkownikiem informacji zgromadzonych w systemie, co może być pomocne w planowaniu i koordynacji działań.
- Zakres danych wprowadzanych przez wójta
Art. 109 ust. 2 Ustawy precyzuje, za jakie dane wójt jest odpowiedzialny 1:
 - Dane dotyczące istniejących lub planowanych budowli ochronnych – obowiązek dotyczy organu, który uznał obiekt za budowlę ochronną (a więc wójta, jeśli to on

- wydał zarządzenie, zawarł porozumienie lub wydał decyzję).
- Dane dotyczące planowanych miejsc organizacji miejsc doraźnego schronienia oraz obiektów budowlanych przydatnych do przystosowania na MDS – obowiązek dotyczy organu, który zaplanował organizację takich miejsc (czyli wójta dla terenu gminy).
 - Dane dotyczące miejsc przyjęcia osób podlegających ewakuacji – obowiązek dotyczy organu, który zaplanował organizację takich miejsc.
 - Informowanie ludności o umiejscowieniu OZO (Art. 10 ust. 1 pkt 20, Art. 114 ust. 2) Obok obowiązków ewidencyjnych, kluczowe jest skuteczne informowanie mieszkańców. Art. 10 ust. 1 pkt 20 Ustawy wskazuje, że do zadań wójta należy "informowanie ludności o umiejscowieniu obiektów zbiorowej ochrony".¹ Ten obowiązek jest uszczegółowiony w **Art. 114 ust. 2**, który stanowi, że organy ochrony ludności (w tym wójt) "w porozumieniu z właściwymi podmiotami ochrony ludności, zapewniają poinformowanie ludności o umiejscowieniu obiektów zbiorowej ochrony oraz, w razie potrzeby, o sposobie dotarcia do nich i korzystania z nich, z uwzględnieniem informacji o ograniczeniach dostępu dla osób z niepełnosprawnościami".¹ Realizację tego obowiązku przez wójtów koordynuje wojewoda.

Skuteczne poinformowanie ludności jest warunkiem koniecznym, aby system OZO mógł w ogóle zadziałać w sytuacji kryzysowej. Nawet najlepiej przygotowane schrony będą bezużyteczne, jeśli mieszkańcy nie będą wiedzieli o ich istnieniu, lokalizacji i zasadach korzystania. Ustawa w Art. 114 ust. 3 1 podpowiada możliwe formy realizacji tego obowiązku, takie jak ogłoszenia, mapy, informacje w internecie czy aplikacje mobilne.

VII. Finansowanie Zadań Związanych z Obiektami Zbiorowej Ochrony

Zapewnienie odpowiedniego finansowania jest kluczowe dla tworzenia i utrzymania systemu obiektów zbiorowej ochrony.

- Ogólny obowiązek finansowania i współfinansowania przez wójta (Art. 10 ust. 1 pkt 22)
Art. 10 ust. 1 pkt 22 Ustawy stanowi, że do zadań wójta należy "finansowanie i współfinansowanie utrzymania, modernizacji i budowy, na obszarze gminy, infrastruktury niezbędnej do realizacji zadań ochrony ludności i obrony cywilnej, w tym budowli ochronnych".¹ Jest to zadanie własne gminy, co oznacza, że gmina powinna planować i zabezpieczać odpowiednie środki w swoim budżecie.

- Możliwość uzyskania dotacji celowych (Art. 106) Ustawa przewiduje możliwość wsparcia finansowego dla gmin i innych podmiotów. Art. 106 ust. 1 stanowi, że organy ochrony ludności (w tym wójt) na wniosek właściciela lub zarządcy obiektu budowlanego:
 1. przekazują im środki finansowe w formie dotacji celowej na: budowę budowli ochronnej, przebudowę budowli ochronnej, organizowanie miejsc doraźnego schronienia, przygotowanie budowli ochronnej do użycia;
 2. mogą przekazać im środki finansowe w formie dotacji celowej na: dostosowanie obiektów do wymagań (m.in. Art. 94 – kondygnacje podziemne jako MDS, Art. 95 – budowle transportowe jako budowle ochronne), remont i utrzymanie obiektów zbiorowej ochrony.
 Art. 106 ust. 3 precyzuje, że finansowanie zadań z pkt 1 oraz dostosowania obiektów (pkt 2 lit. a) "dotyczy do 100 % kosztów inwestycji zwiększonych w związku z koniecznością zapewnienia funkcji budowli ochronnej".¹ Środki te przekazywane są przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz wojewodów.
- Zadania zlecone z zakresu administracji rządowej (Art. 91 ust. 10, Art. 106 ust. 5) Należy zwrócić uwagę, że niektóre zadania wójta związane z OZO są traktowane jako zadania zlecone z zakresu administracji rządowej. Dotyczy to:
 - Bieżącego przeglądu obiektów budowlanych i zlecenia ich sprawdzenia (**Art. 91 ust. 10¹**).
 - Zadań związanych z przekazywaniem dotacji celowych na budowę, modernizację, organizację MDS itp. (**Art. 106 ust. 5¹**).

Oznacza to, że na realizację tych zadań gmina powinna otrzymać dotacje celowe z budżetu państwa w wysokości zapewniającej ich wykonanie, zgodnie z Art. 154 ust. 4 Ustawy.¹ Konieczne jest jednak aktywne występowanie przez gminę o te środki i ich prawidłowe rozliczanie.

Finansowanie OZO jest zatem zadaniem własnym gminy, ale Ustawa stwarza mechanizmy wsparcia z budżetu państwa, szczególnie dla zadań inwestycyjnych i tych o charakterze zleconym. Wymaga to od władz gminy zarówno odpowiedniego planowania budżetowego, jak i aktywnego poszukiwania zewnętrznych źródeł finansowania.

VIII. Obowiązki Właścicieli i Zarządców Budowli Ochronnych oraz Miejsc Doraźnego Schronienia

Ustawa nakłada również szereg obowiązków na właścicieli i zarządców obiektów, które

zostały uznane za budowle ochronne lub zorganizowane jako miejsca doraźnego schronienia. Zrozumienie tych obowiązków jest istotne dla wójta, który będzie z tymi podmiotami współpracował lub egzekwował od nich pewne działania.

- Utrzymanie w należytym stanie technicznym
Art. 96 ust. 1 pkt 1 Ustawy zobowiązuje właściciela oraz zarządcę budowli ochronnej do "zapewniając utrzymanie budowli ochronnej w należytym stanie technicznym".¹ Podobny obowiązek spoczywa na właścicielu lub zarządcy miejsca doraźnego schronienia, który "zapewnia utrzymanie miejsca doraźnego schronienia w należytym stanie technicznym" (**Art. 103** ¹). Jest to kluczowe dla zachowania funkcjonalności tych obiektów.
- Udostępnienie na polecenie organu ochrony ludności
Zgodnie z Art. 96 ust. 1 pkt 2, właściciel i zarządca budowli ochronnej muszą "udostępniają budowlę ochronną na cele ochrony ludności na polecenie organu ochrony ludności".¹
Art. 97 precyzuje, że takie polecenie może być wydane w przypadku przewidywanego wystąpienia klęski żywiołowej, wprowadzenia stanu nadzwyczajnego lub w czasie wojny, i podlega bezzwłocznemu wykonaniu. Również właściciel lub zarządca MDS "udostępnia je na cele ochrony ludności" (**Art. 103** ¹).
- Współdziałanie w przygotowaniu do użycia
Art. 96 ust. 1 pkt 3 Ustawy wymaga od właściciela i zarządcy budowli ochronnej "współdziałają w przygotowaniu udostępnionej budowli ochronnej do użycia".¹ Przygotowanie to obejmuje sprawdzenie stanu technicznego i przygotowanie na przyjęcie osób (**Art. 98** ¹).
- Wyznaczenie kierownika budowli ochronnej
Właściciel lub zarządca budowli ochronnej ma obowiązek "wyznaczają kierownika budowli ochronnej" (Art. 96 ust. 1 pkt 4 ¹). Jeżeli tego nie zrobi, kierownikiem jest sam właściciel lub zarządca (**Art. 100 ust. 1** ¹). Kierownik zapewnia prawidłową eksploatację i porządek, może wydawać polecenia osobom przebywającym w budowlu i korzysta z ochrony prawnej przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych (**Art. 100 ust. 2 i 3** ¹).

Efektywne funkcjonowanie systemu OZO opiera się na partnerstwie publiczno-prywatnym, gdzie gmina (wójt) inicjuje, planuje i koordynuje, a właściciele i zarządcy obiektów współdziałają w utrzymaniu ich gotowości i udostępnianiu w razie potrzeby. Rola kierownika budowli ochronnej jest istotna dla zapewnienia porządku i bezpieczeństwa wewnątrz obiektu podczas jego użytkowania.

IX. Przepisy Przejściowe – Pilne Obowiązki Wójta (Art. 207 Ustawy)

Art. 207 Ustawy zawiera przepisy przejściowe dotyczące obiektów, które pełniły funkcję budowli ochronnych przed wejściem w życie nowej regulacji.¹ Nakładają one na wójta pilne obowiązki, które muszą być zrealizowane w krótkich terminach po rozpoczęciu obowiązywania Ustawy. Konieczne jest natychmiastowe podjęcie działań organizacyjnych w urzędzie gminy, aby sprostać tym wymogom.

- Przyjmowanie zawiadomień od właścicieli istniejących obiektów pełniących funkcję budowli ochronnej (Art. 207 ust. 3) Art. 207 ust. 3 Ustawy stanowi: "Właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca obiektu budowlanego albo jego części, które przed dniem wejścia w życie ustawy pełniły funkcję budowli ochronnej, w szczególności stanowiły schron albo ukrycie, jest obowiązany zawiadomić o tym fakcie właściwego miejscowo wójta (burmistrza, prezydenta miasta) w terminie 90 dni od dnia wejścia w życie ustawy".¹

Oznacza to, że wójt musi być przygotowany na przyjmowanie tych zawiadomień, ich wstępną weryfikację i ewidencjonowanie. Jest to pierwszy krok do zidentyfikowania istniejącego potencjału ochronnego w gminie.

- Przejmowanie danych o budownictwie ochronnym z dotychczasowych ewidencji (Art. 207 ust. 4) Zgodnie z Art. 207 ust. 4 Ustawy: "Podmioty, które przed dniem wejścia w życie ustawy prowadziły ewidencję, gromadziły lub przetwarzały dane o budownictwie ochronnym, są obowiązane do przekazania danych o obiektach pełniących funkcje ochronne, w szczególności schronach i ukryciach, do właściwego miejscowo wójta (burmistrza, prezydenta miasta) w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie ustawy".¹

Wójt musi zorganizować proces przejmowania tych danych od różnych instytucji (np. spółdzielni mieszkaniowych, zakładów pracy, być może poprzednich organów OC), aby skonsolidować informacje i wykorzystać je do budowy nowego, spójnego systemu ewidencji zgodnego z wymogami Ustawy (CEOZO).

- Oczekiwanie na rozporządzenie wykonawcze dotyczące kryteriów uznawania istniejących obiektów (Art. 207 ust. 5) Art. 207 ust. 5 Ustawy zapowiada, że "Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, kryteria uznawania obiektów budowlanych albo ich części, o których mowa w ust. 1 [czyli istniejących obiektów], za budowle ochronne...".¹ To rozporządzenie będzie kluczowe dla dalszych działań wójta, ponieważ określi standardy, jakie muszą spełniać "stare" schrony i ukrycia, aby mogły

być formalnie uznane za budowle ochronne w rozumieniu nowej Ustawy i wpisane do CEOZO.

Budowa nowego systemu ewidencji i formalne uznawanie istniejących obiektów będzie procesem rozłożonym w czasie, jednak pierwsze kroki – zebranie informacji – muszą być podjęte niezwłocznie.

X. Podsumowanie i Rekomendacje dla Gmin

Nowa Ustawa o ochronie ludności i obronie cywilnej nakłada na wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) szereg nowych i skonkretyzowanych obowiązków w zakresie obiektów zbiorowej ochrony. Kluczowe zmiany obejmują formalizację statusu schronów i ukryć jako "budowli ochronnych", wprowadzenie pojęcia "miejsc doraźnego schronienia", centralizację ewidencji (CEOZO) oraz jasne określenie procedur tworzenia i finansowania tych obiektów.

W związku z powyższym, dla sprawnej realizacji zadań wynikających z Ustawy, rekomenduje się podjęcie przez gminy następujących działań:

1. **Przegląd i aktualizacja istniejących planów:** Należy dokonać weryfikacji gminnych planów zarządzania kryzysowego i innych dokumentów planistycznych pod kątem ich zgodności z nową Ustawą, szczególnie w zakresie planowania liczby i pojemności OZO oraz procedur postępowania.
2. **Szkolenia urzędników:** Niezbędne jest przeprowadzenie szkoleń dla pracowników urzędu gminy odpowiedzialnych za zadania ochrony ludności, aby zapoznać ich z nowymi przepisami, procedurami i obowiązkami, zwłaszcza w kontekście prowadzenia CEOZO i informowania ludności.
3. **Nawiązanie i zacieśnienie współpracy:** Kluczowa będzie efektywna współpraca z komendantem powiatowym (miejskim) Państwowej Straży Pożarnej oraz powiatowym inspektorem nadzoru budowlanego (w zakresie weryfikacji technicznej obiektów), a także z właścicielami i zarządcami potencjalnych obiektów ochronnych.
4. **Zabezpieczenie środków finansowych:** Gminy powinny przeanalizować swoje budżety pod kątem możliwości finansowania zadań związanych z OZO, a także aktywnie monitorować i aplikować o dostępne środki z dotacji celowych z budżetu państwa.
5. **Kampania informacyjna dla mieszkańców:** Po zinwentaryzowaniu i formalnym uznaniu obiektów ochronnych, niezbędne będzie przeprowadzenie szerokiej kampanii informacyjnej dla mieszkańców na temat lokalizacji dostępnych schronów, ukryć i zasad korzystania z nich.

6. **Realizacja pilnych obowiązków przejściowych:** Należy niezwłocznie przygotować się do przyjmowania zawiadomień od właścicieli istniejących schronów i ukryć oraz do przejścia danych z dotychczasowych ewidencji, zgodnie z terminami określonymi w **Art. 207** Ustawy.¹

Implementacja przepisów nowej Ustawy będzie procesem wymagającym zaangażowania i zasobów, jednak jej celem jest znaczące podniesienie poziomu bezpieczeństwa ludności w obliczu różnorodnych zagrożeń.

W razie jakichkolwiek pytań, służymy wsparciem prawnym, projektowym, inżynieryjnym i wykonawczym.

Schrony Sp. z o.o. adres: Stawowa 8 kod 54-067 Wrocław

mail: biuro@e-schrony

tel: (+48) 510 510 261

www.e-schrony.pl

www.schronpubliczny.pl

Cytowane prace

1. lex-dz-u-2024-1907-ochrona-ludnosci-i-obrona.docx